

4. Bibliographie der Schriften

**Swatá a bezpečná Cesta Wjry Ewangelického Krest'ana /
nekdy W Zpusobu Wyznánj w Nemeckém gazyku vkázaná
/ nynj pak z lásky k prawde do Ceského ...**

Francke, August Hermann

Halle, 1723

Cesta Wjry.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Atož gest Cesta Wjry, w které gá
žiw gsem/ ta Prawda, kterau sem
se z Pissma swatého naučil/ a která
křz Ducha Swatého w srdcy
mém zapečetěna gest: ti Zámoodo-

wé, w kterých gá běžim/ abych ode wšl falešné
Cesty ochráněn gsa, poklad žiwota dosáhl. 8.

Vznávám se za nužného a bídneho čerwa/
kterýž přirozenými a skutečnými břichy swými/
hned s nemilostí Boží, časnau smrt, y wěčné za-
tracení zaslaužil.

Syn Boží pak, Krystus Geijs dať sebe saměs
ho za mne/ a swau křwí mne s Těcem swým
smýřil/ tak že mi Báh břichy mé nepočítá/ ale
za spravedlnost mně počteno býwá to, že wěs-
tím we gměno gednorozeného Syna geho.

Takowau wjrau spravedliw učiněn sem
právě/ a tímž naplnil srdce mé Duch Swatý.

W tomto mém ospravedlnění nalezl sem
pokog s Bohem/ gsem dítě Boží/ a řešim se
wesele milostí geho/ gíř gsa, že smrti ani ne-
žřim, ani neokusým/ nýbrž wěčný žiwot mage,
z smrti do žiwota sem přesseť.

¶ 4.

Poněz

Poněwadž mne tak Bůh na milost swau
prigal, skrze wjru w Gejzisse Syna swého/ te-
dy sem ne genom na geden čas osprawedlněn, a
na druhý ne; ale gsa wždycky a ustawičně w
milosti Boží, nosým swědectwj synowstwí
Bojzho w srdcy mém skrze Ducha Swatého. ✕

11 Gát syce nemám za to/ že bych bez poklések a
pádů byl; anobř wjm raděgi/ že ti wssickni ne-
mohau sečení býti, kterěž mi Bůh každodenně
před oči předstawuge/ a wěřim gisté, že tagných
mnohem wíce gest: Ale poněwadž gá gsem w
11 Krystu, a on we mne/ proto nebýwagi mi ta-
kowé poklésky a pádowé počítání/ ale Bůh
snássi ge na mne, a pomigj gačo Otec na milém
dítěti swém.

Milost gehu pať mne nečinj bezpečného/ a-
le mne každého dne powzbuzuge/ abych se du-
chem myslí mé wždy wíce a wíce obnowil.

Nebo Bůh, kterýž w nás wssecko dobré pů-
sobj, činj/ že bázeň dětinská w srdcy mém pře-
býwá, a opravdowá hrůza před gehu důstog-
nosti swatau/ kteráž mne ositjba, abych na
milost nehtěssl.

On pať mně čistj, gačo ratolest/ abych wždy-
cky hogněgssj owoce nesi. 11

Prawdiwě gá čistý gsem, pro řeč/ kterauž
Krystus mlawil/ a gá sem gi owěřil. Totoť
p. 7. není žádné důmnění, ani falešné přiwlastňo-
wání. Krystus wěrně milowal mne/ y od
břichů

hříchů mých Erwoj swau očistil. Mé spasení
zagisté gest w odpustění hříchů.

Bůh dal mně žlázu mau cýiti / a milosti
propágečil k poznání mé nemožnosti přirozené,
a nadto že mne dokázal své dobrotivosti/
působě sam wjeru w srdcy mém.

Což sem tím způsobem widěl / a slyšel / a w
duchownjm zkoušenj se navčil / gest mi to giz
stěgši / nežli co tělesnými očima swýma widjm/
tělesnými ušima swýma slyssim / a čeho se těs
lesně ruce mé dotýkaji.

Bůh sam mne navčil / kterač bych přirozen
nj od milosti, světko ode tmy, a dumnění práz
dné od mocy rozeznáwati měl.

Bůh pak gest ne gen toliko wěrný, že nám
hřichy odpauští / ale také spravedlivý, že nás
očistuge ode wšš nepravosti.

Protož wyznávám gá také hřichy mé a
nepravosti před njm / žádage od nich wždy
wice a wice očistěnnu býti.

Což se také stává, když gá proti hřichu bo
gugi a rytírugi; wšak ne mau wlastnj sylau/
ale skrz Ducha Swatého, kteryž we mně pře
býwage, dílo své koná.

W wjeru w Gejisse gest můg počátek, proz
stedeč, ykonec.

Poněwadž gá wlastnj dílo zapjrage, vzná
wám / že sam od sebe nic, než hřesiti / ani
skrz sebe sameho blize k Bohu a k světku ger
bo přigiti nemohu; ale paubě milosti Boží

*Erzählung aller d. V. p. alle
sinnlich je nach n. a. m. Erzählung
der Botschaft der V. p. alle*

Endirvov paragraphus et
vltm 1408 { Cesta Wiry.

se drže, na Beránka Božího patřím / kterých
hříchů mých snímá / a w Krwi jeho k Otci se
přiblížuji: tedy nová moc w srdci mém se
rodí, abych wjru gačo nebeské světlo a oheň
w srdci mém cítil / lásku Krystovu okusyl /
a nový člověk se gačo strom dobrý pučil
w křesťi svém / kterého libau wůni ze sebe
vydávage, owoce Bohu y lidem přigemné
nesso.

¶ Tenj to gíná cęsta, w njż osprawedlněn
sem/ a opět gíná, w njż bledám poswęcenu
byti; alei gedinťá toliťo cęsta gest, totij Kry-
stus, kteryžto gest cęsta, prawda, yžiwot.

Rovně gáto sameho Kryšťa se přidrží, Edyž odpustěnj hřichů žádám / takť přidrží se také toliko geho, obráćege se genom k mi-
losti geho a mocy, Edyž v wjře, lásce y nadě-
gi posylněnu býti dcy. 1229. II. 47.

Aniž coga něho potrebugi/ než aby ch w přigatě milosti, a w myslí nowé, kterauž mi Syn Boží dal, (k poznání toho Prawého, a bytí w tom Prawém) zůstával/ a od ni se nedchyloval; tať dílo Boží we mně se dokoná: nebo Bůh nepotrebuge pomocy mě k wykonání díla swého.

Když se gá toliko gemu pripravowati dás
wám gašo dítě w žiwotě matky / a působení
Ducha geho neodporuji ; tedy on wsecko we
mně koná, co se gemu líbí.

Možná žádným způsobem on toho nechce/
abych

abych gá neopatrný byl / a mýsto vtíssenj do nedbanliwosti vpadl / a neb odpočinutj a posege w přirozenj hledal. Nebo bych se prázwě skrz to, také newědomě díla geho we mně pozbawil.

Duch geho živý chce wždy a bez přestání dělati; a kde iekam geho wždy plynauti nedopauští / ten nemůže říci, že se díla geho neprotiwj.

On wšak žádnému působením swým není k obtížení, nebo tichý a libezný hlas vede / a w moci geho není těžko dušiw trwiti. Veránzka ospravedlněná, řídila wjry a lásky wzbůru pozdwihnauti. *pag. 10. in medio.*

Gospodin potěrným gest milostiw; nebo wšelika milost Ducha Swatého w wdolj potěrných srdcí se rozliwá.

Prawá pak pokora má swůg základ a token w ospravedlněnj / kteréz milosti učiněno býwá.

Gak dluho tedy člověk nic za swého neznáwá / a wšak w Krystu wšedko nalezá; tak dluho srdce w nebeském potěgi plesse, od Boha očištwěno y posylněno gá: Gak náhle pak srdce se powysšuge / a spasenij swého gediné w odpustěnj blichů nebledá / redy na cestu falešnau wystupuge, genž gest plná nepokoge. *conf. pag. 7. et 8. it. 2.*

Má wšak také Bůh swé hodiny potěsňenij a poníženij. A aby člověku wnitřnosti srdce geho zgeweny byly / musí on skrz mnohá zkušěnj giti / ačpráwě se také od prawé cesty neodchyluge. Gak

Gat lechce gest pak ; té vzké cesty se vchý-
lti ! gať lechce nětco na srdce wstúpuge, což
čłowěk ne tak brzo znamena / kterěz bo od spro-
stnosti synowské swodj / tak že se domnwa lépe
trefyti / a wsať newědomě od Ewangeliumě
žákonu odstúpuge.

Nebo Ewangelium má Angelstau sprostnost /
a činj čłowěka gaťo dítě přigemného wssed-
něm lidem. Onoť pak gest sřawa weliká, na-
sřz swjtcj swětko, čistá řeč poťoge, odpočinu-
tj od vlastních skutků, vjwánj Boha y bla-
hosławenswj geho.

Blahosławený gest ten, kterýž od cýle swěho
odwěsti se nedá : co se snadno stati může / gesta
li nepatřime na sameho Krysta / ale na přikla-
dy giných lidj ; zwlastě kdy wysoko litati, a před
časem na nowém čłowěku welicý býti chceme.

Žádný nemůže přidati ku postawě swé loťet
geden / byť by o to pečliwě mysl. To také na
wnitřnjm čłowěku swé podobenswj má.

Přirozenj miluge swau cestu / a wsať newi-
dj prostředku žádného k dořonalosti, než aby
hledal čłowěk nětco býti ; Cesta Boží pak do
cela ginať weďe. Nebo on w nic obrácý co
nětco gest / aby sam wsecko a we wsech byl.

A toto wsecko gest w tom gednom obsaže-
né : Řdož wěřj w Syna / má žiwot wěčný.

Pane Gežířř ! duch twůg dobrý weďj mne,
gaťo po rovně zemi.

R D N E E.

